

hollandſke Udførſel af Margarine til Eng- land, alſaa en Udførſel af ca. 100 Millioner Pund — og det var dog en ſaa kolossal ſtor Udførſel, ſom vi ſlet ikke kunde vente at ſaa i mange, mange Aar, ſelv om vi ingen Margarinelov havde — vilde der dog ikke til al den Maſſe Margarine blive Anvend- ſe for mere Mælk end Mælken af ca. 10,000 Køer; men vi have jo vel 9—10,000 Køer her i Landet, ſaa det Kvantum Mælk, der vilde blive Anvendt for ad denne Vej, vilde blive forholdsvis ſaa lidt, ſaa det paa ingen Maade vilde kunne ſiges at hde det danſke Landbrug nogen nævneværdig Fordel. Og ſkulde en ſaa ſtor Udførſel af Margarine kunne ſtade vor Smørndſørſel i allerſjærneſte Grad, vilde derved lides et meget større Tab for det danſke Landbrug i ſin Helhed, end der vilde kunne udvindes ved den forøgede Indtægt af den Smule Mælk, der kunde anvendes i Margarinefabrikationen, ſaa me- get mere ſom den Mælk, der kunde anvendes dertil, jo ikke er værdiløs, fordi den ikke ſaar denne Anvendtſe. Jeg ſkal indſtrænke mig hertil.

Bluhme: Jeg vilde ønske, at denne Diskuſſion ſnart kunde ſtandses. Den har jo været ført grundig gennem en Række af Aar, og jeg tror, at enhver har ſit Stand- punkt, ſom ikke forandres ved, at Diskuſ- ſionen optages paany. Naar jeg nu be- der om Ordet, er det kun for overfor den ærede Ordfører at fremhæve, at naar han udtalte, at jeg intet Bevis havde ført, har jeg netop ikke gjort dette, fordi jeg ikke vilde ind paa denne Diskuſſion igen. Naar jeg tillod mig at fremsætte min Mening, var det kun min egen individuelle Overbeviſning, jeg tillod mig at fremsætte overfor den højtærede Miniſter for at faſtſlaa, at jeg aldeles ikke har forandret min Mening om dette Spørgs- maal, ſaa lidt ſom jeg tror, at de andre Herrer have forandret deres. Jeg er gaaet med til nærværende Forſlag, fordi det var nødvendigt at komme til et Kompromis mellem de modſtridende Anſkuetſer, et Kom- promis, ſom jeg tror kan være tilſtrækkeligt for 5 Aar, men ſom jeg haaber heller ikke vil gaa længere. Og hyderligere vil jeg overfor den højtærede Miniſter ſige, at jeg haaber, at han vil være i Stand til at imødekomme Udvalget paa dette Punkt og ſtærte det Kompromis, der nu er opnaaet i Udvalget, virkelig ved mange Anſtrængelſer — ſom Medlem af Udvalget og ſom Formand for ſamme maa det være mig tilladt at ſige, at det har koſtet ikke ſaa lidt at ſaa dette Kompromis i Stand. Jeg haaber, at den højtærede Miniſter vil være

i Stand til at følge os, ſaa at Loven ikke paa ſin videre Gang vil møde Banſeligheder paa Grund af det ſidſte Punkt, hvor der har været ſmaa Divergenſer. Som ſagt, jeg har ikke ønsket i Dag at fremsætte Be- viſer for min Opfattelſes Rigtighed for ikke at komme dybere ind paa Diskuſſionen, men der maa ikke menes deri at ligge, at jeg paa nogen mulig Maade anerſender, at der er ført Beviſer, ſom kunne omſtøde min Op- fattelſes Rigtighed.

Berg: Det har glædet mig at ſe den Enighed, der er til Stede om dette Lovfor- ſlag; kun havde jeg ønsket, at man var blevet enig om at beſri Miniſteren for det Anſvar, han har efter Loven, ved ene at ſkulle ſtønne over et meget vigtigt Spørgs- maal, et Anſvar, ſom for et Par Aar ſiden paa Grund af Uenighed i Rigsdagen blev overdraget ham, men ſom Miniſteren den Gang meget libet ønskede at beſidde, og ſom aabenbart heller ikke nu kan være ønskeligt at være i Beſiddelſe af længere end nød- vendigt. Det er Retten til ſelv at beſtemme, om Udførſelsforbudet ſkal indtræde. Det er efter ſin Natur et Lovgivningsſpørgsmaal, og efter min Mening er det rigtigt, hvad der tidligere er blevet udtalt, at det er en Falliterklæring af Rigsdagen, at den ikke tør beſtemme fra eller til, ſaa jeg henſtiller til det højtærede Udvalg, om det ikke kunde forandre Lovforſlaget i dette Punkt ſaaledes, at Retten til at udstede Udførſelsforbudet gaar ud, og at Miniſteren, hvis Forholdene ſkulde forandre ſig, maa ſe at ſaa dette Punkt forandret ved Lov.

Indenrigsminiſteren (Singerſlev): Det ærede Medlem for Bejle Amts 2den Valgkreds (Berg) vilde have Miniſteren be- friet for Anſvaret for dette Forbud, ſom det ærede Medlem i det hele ikke syntes om. Jeg har fra førſt af heller ikke syntes om denne Bemyndigelſe, og jeg hviſer meget godt, at jeg en Gang har ſagt, at man, da man ikke kunde finde ud af at enes om andet, ſaa lagde man Anſvaret over paa Mi- niſteren og jagde: Lad ham beholde det! Saaledes gif det til. Nu har jeg haaret dette Anſvar i nogle Aar, og det har ikke tynget mig haardere, end at jeg er villig til at bære det fremdeles, ligesom jeg ogſaa er villig til at tage det for Øſtens Bedom- mende. Kan man enes om noget ſtærkere, har jeg ikke noget imod det, men hvis det ſkulde ſte paa den Maade, at det helt ſkulde ſættes ud af Loven, — og jeg har en Mis- tante om, at det er det, det ærede Medlem (Berg) vil have ... (Berg: Det jagde jeg!)